

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

S'au dus patru ani...

(x) Așa se începuseră dușmăniile războiului, în vara neuitatului an 1914, și lumea socotea că n'are să treacă decât cel mult o toamnă și o eamnă, și apoi toată campania, într'un fel sau altul, se va sfârși negreșit.

De atunci s'au dus de patru ori 365 de zile, ca să ne dovedească lucrul la care nu ne-am așteptat: Popoarele n'au fost în stare să se înstăpânească asupra războiului, ci războiul s'a înstăpânit asupra popoarelor.

Au dispărut, — pare că nu ne vine a crede, — patru ani!

Și astăzi?

Sute și mii își pun întrebarea:

Când se sfârșește odată omorul amarnic? Când încetează această beție a morții cumplite? Când va lua locul puștei și al tunului earăș coasa, grebla și plugul?

Așa se întreabă milioanele de ființe dornice de binecuvântarea păcii.

Și cu toate acestea, pare că nimeni nu face altceva, decât se pregătește pentru purtarea mai departe a războiului, care nu vrea cu nici un preț să intre în pământ.

Avem un început de pace: Cu Rusia, cu Ucraina și cu România.

Dar strajnicii noștri dușmani din înțelegere se fac luntre și punte s'o desființeze și pe aceea. Ei voesc să dărâme mai departe, să facă praf și cenușă, în câteva zile, tot ce s'a clădit în zeci și sute de ani... În zădar le trimitem vorba, că oare n'ar fi timpul să se pună capăt cruzimilor? N'ar fi odată vremea să se închidă porțile iadului, fără a întrebă mereu că cine le-a deschis?

Dacă nu ne ascultă, ce ne rămâne alta, decât să urmăm drumul ce ni se impune...

Să nu cârtim, ci să purtăm cu vrednicie și curaj toate greutățile, câte ne mai stau în cale, și să privim cu deplină încredere în viitor.

Mândrii noștri feciori, înainte cu patru ani, se duceau cântând și împodobiiți cu flori, spre gară, întovărășiți până acolo de bătrâni cu frunțile încrețite, de surori și neveste cu presimțiri de rele soarte, și de copilași cu fețe nevinovate și răsătoare.

N'a fost teritor de luptă, unde românii din monarhia noastră să nu-și fi luat partea cuvenită.

Am sângerat în Sârbia; ne-am bătut ca lei în Galiția; în Rusia n'am dat cinstea pe rușine; în munții Tirolului, în piauurile Italiei, ne-am luptat și am îndurat greutăți supra-omenești, fără să ne tânguim și fără să ne tânguim.

Despre luptătorii noștri nu se va putea zice nici odată, că «La război înapoi, la plăcinte înainte».

Asta nu noi o spunem, ci o mărturisesc graiurile străine de neamul românesc, atât civile, cât și militare.

Vorba ar fi, că dacă vor sosi odată zilele mult dorite, vom fi oare noi românii din statul ungar tratați așa, cum ni se pune în vedere de pe acum: Cu nesocotirea și nedreptățirea bisericilor, și cu pierderea multor școale d'ale noastre?

Faptuirea aceasta ce rost ar avea pentru interesele viitoare ale țării? Nu continuăm întrebările.

Cu greu ne vine a crede, că învățămintele scump plătite ale războiului popoarelor să evaporeze și să nu lase urme adânci în mintea și în inima factorilor, cari hotărăsc destinele unui stat.

O convorbire politică

Un raportor al ziarului vienez Neues Wiener Journal a vizitat pe dl Ioan P. Carp, sosit acum la Viena pentru a conduce legațiunea română de acolo.

Despre această vizită raportează următoarele:

Domnul Jean P. Carp, fiul bătrânului bărbat de stat român Pierre Carp, a venit la Viena, ca să primească asupra sa conducerea afacerilor legațiunii din Strada Prințului Eugen.

Dl Carp, care vorbește nemțește aproape ca un student dela Heidelberg, — firește fără să întreacă în punctul acesta virtuozitatea cu adevărat uimitoare a părintelui său, «a celui mai bun român» — nu este străin în Viena. Fusesse, înainte de război, primul atașat al legațiunii de pe atunci și întreținuse întinse relațiuni cu societatea vieneză...

Se știe, că Ioan Carp, ca și tatăl său, osândește cu cele mai aspre cuvinte politica lui Brătianu, care și-a prăpăstuit țara într'un război nenorocit. După experiențele ultimilor doi ani dl I. Carp este de părere mai mult ca ori când, că numai alipirea strânsă la puterile centrale și restabilirea raporturilor de prietenie cu Monarhia și cu Germania vor înlătura urmările unei stăpâniri funeste și răsturnate probabil pentru vecie.

«Reorganizarea politică și economică a României», zice dl Carp cu o sinceritate, care de sigur îl deosebește în folosul propriu de diplomații vechiului calapod, «formează, acum și multa vreme de aici înainte, grija de căpetenie a țării, care cu politica lozincelor și a senumentalităților ne-

lămurite a făcut cele mai rele experiențe.

«Procesul împotriva lui Brătianu și a cabinetului său se va porni în timpul cel mai apropiat. Guvernul este ferm decis să lasă dreptății mersul liber și să tragă la răspundere, cu toate mijloacele de care dispune, pe toți miniștrii responsabili pentru politica de mai nainte a mult încercatei noastre țări. Nici Take Ionescu, deși acum petrece în străinătate, nu va scăpa de soarta aceasta. Guvernul Marghiloman își ține de datorie urgentă să curețe terenul și să întimpine energic orice tendințe contrare, ce l-ar împedeca în lucrarea aceasta de renaștere a României».

«De sigur», urmează dl Carp, «la noi tot se mai găsesc oameni, cari nimic n'au învățat din nenorocirea țării, și cari tot mai sânt dispuși a crede în victoria finală a înțelegerii. Unii indivizi nu-și schimbă simpatiile sub nici o împrejurare și nu profită de învățătură. Cred însă a putea afirma, că acești amici neturburați ai înțelegerii, se sdrumică pe zi ce merge și se osândesc la desăvârșită lipsă de înrăurire. Românul poate să aibă dela fire multă, prea multă, sentimentalitate; faptele însă sânt mai puternice, și România va ști să îndeplinească cu lealitate îndatoririle luate asupra sa prin tratatul de pace».

Am întrebat pe dl Carp, că după părerea sa, ce fel de atitudine va lua regele față de noua orientare politică, creată prin întâmplările războiului?

«Regele», răspunde dl Carp, «și-a dat învoirea pentru punerea sub acuzare a lui Brătianu și a miniștrilor săi. Domnitorul se consideră de altfel deplin constituțional, și prin urmare va lăsa mână liberă miniștrilor săi responsabili în toate chestiunile,

FOIȘOARA

Război și pace

Dusu-și-au vitejii noștri
Piepturile la hotară,
Pentru cinste și dreptate,
Pentru tron și scumpa țară,
Și-au rămas fecioare triste
Și cu inima pustie,
Căci s'au dus din sat voinicii
La bătae și urgie.

Dorm azi cântecele toate,
De prin serile senine,
Și se stâng din fluer doine
De pe dealuri și coline.
Jale 'n codru și câmpie,
Jale 'n suflățele rupte,
Sub poveri cutropitoare
De necazuri și de lupte.

Plâng copii, goniți de soarte,
Părăsiți de mângăere,
Dup' al lor părinte bietul,
Mort pe câmpul de durere.
Și plâng mame obidite,
Sbuciumate de suspine,
După fiii lor din oaste,
Îngropați sub glii străine...

Amorțită zace 'n strune
Doina dulce de vioară,
Azi aleargă tot ce-i june
Ca să 'nvingă sou să moară.
Pace-așteaptă pretutindeni
Bătrânii și copilașii, —
Dar în patimile oarbe
Pacea-și rătăcește pașii.

Vasilie Genie,
paroh ort. rom.

Zădărnice

— Povestire rusească —

(Fine)

Un nou proces împotriva nenorocitului!

Procurorul desvoltă o lungă acuzare: Tulburare de căsnicie și tentativă de omor.

Anton nu se apăra de loc. La ce bun?

Dacă l-ar fi condamnat la moarte, ar fi fost o binefacere pentru el.

Somn, liniște, pace!

Procurorul ceru o pedeapsă de grea închisoare. Căci acuzatul era un om primejdios, care mai fusesse odată condamnat pentru agitațiuni revoluționare.

Un om desbrăcat de orice sentiment omenesc. A ridicat cuțitul asupra propriului său frate; după ce-i seduse soția și o duse la sinucidere.

Anton zimbă amar. Ce știau oamenii despre toate mizeriile lui? Despre iubirea lui sfântă și ura inverșunată?

Fu condamnat la trei ani de închisoare. Vladimir se vindecă de rană fără nici o complicație.

Natura lui puternică, ajutată de o îngrijire bună, învinse pericolul.

Și Vladimir se bucură mai departe de simpatia și compătimirea generală.

V

Trecură ani. Pentru aceia cari se bucură de viață, timpul zboară neobservat. Cine să stee să numere zilele!

Cu totul altfel e pentru nenorocii cari veștejesc în închisoare!

Pentru ei minutele sânt ceasuri, lunile ani nesfârșiți!

Morți pentru lume, înmormântați de vii, până ce sosește ceasul liberării, când earăș vor fi chemați în rândul luptătorilor pentru existență!

Și cât de grea va fi pentru ei această luptă!

Nimiciți sufletește, și cu trupul șubred

slăbit de foame și de aerul infect, ei nu pot să întreprindă nici o muncă, nici intelectuală, nici mecanică.

Vor bate mult la ușă, până ce se vor găsi adevărate inimi care să le deschidă.

Anton își împlinise osânda.

Earna era acum în toiul ei. Zăpada acoperea stradele orașului, gerul îngheță Neva, și crivățul înfiora sufletele muritorilor siliți să alerge după pâinea zilnică.

Fiecare om se grăbea să ajungă la un cămin cald.

Vai de aceia, cari nu-l aveau și nu puteau să-l găsească!

Pentru aceia poezia iernii, — cu frumuseța ei alba și sănătatea ei viguroasă pentru cei tari și bine hrăniți, — devine o tristă tragedie.

Între măturătorii de stradă, ocupați acum de zor cu ridicarea zăpezii, un tinăr slab, cu fălcile obrazilor ieșite, cu acele caracteristice pete vinete și roșii pe față, se oprî din lucru sprijinit pe lopata lui, înecat de tusă.

Dar ce-i mai pasă de viață! Toate, toate s'au sfârșit.

Se simțea așa de prisos în lumea asta rece și fără de milă care nu l-a înțeles și pe care nici el n'o înțelegea!

ce se rapoartă la consolidarea politică și economică a țării».

După aceasta dl Carp mai vorbește despre executarea hotărârilor cu privire la rectificarea granițelor, și de nou accentuează lealitatea necondiționată a guvernului actual român, care se bucură de încrederea majorității covârșitoare a populației. Situația economică a țării o află destul de rea: recolta grâului este puțin îmbucurătoare. Sufere și industria petrolului, deși producția în vremea din urmă s'a mai îmbunătățit. Pustiirile moldovene, pe urma retragerii rușilor, formează o serioasă îngrijire a guvernului. Mai departe, neapăratele recivirări, — cât timp nu încetează stările excepționale produse de război, — pricinuesc multe greutăți.

«La orice întâmplare», sfârșește dl Carp «reclădirea grabnică și cu efect a României cere să i se deie toate puterile de care dispunem. Sânt convins, că necondiționata lealitate, cu care guvernul își urmează politica și se năzuiește să adâncească raportul prietenesc și de încredere cu puterile centrale, va vindeca într'un timp nu prea îndepărtat ranele cauzate de războiul acesta unei țări rău sfătuite și rău cârmuite».

Trădarea dela Piava

Biroul telegrafic ungar comunică dela cartierul ces. și reg. de presă următoarele:

În 15 Iunie am început atacul nostru pe un front întins, dela munții Tirolului până la Adria, cu cea mai mare putere.

Încă îndată la începutul luptei am observat, că dușmanul a început contractat, după plan stabilit, tocmai în locurile unde voiam să înaintăm. Cu o cale am aflat, că inamicul a știut de planul atacului nostru: ofițeri englezi, francezi și italieni au ajuns în prinsoare, mărturisesc cu o gură, că trupele lor i s'a adus la cunoștință în 14 Iunie seara, că în cealaltă zi dimineața se va începe ofensiva austro ungară.

Timpu precis a fost trădat de transfugi slavi din armata noastră. Am capturat un ordin de zi italian din 14 Iunie, care conținea următoarele: «După știri primite, așa se vede, că inamicul voiește să înceapă în primele ceasuri ale zilei de 15 Iunie foc de artilerie, ca pregătire la atacul său».

Numele unora din cei desertați îl știm, precum și mărturisirile lor le cunoaștem din comunicatele italiene.

De o vreme încoace conducerea armatei italiene face încercarea să atragă pe partea lor pe soldații slavi ajunși în prinsoare. Învesc să-i facă pe aceștia a intra în legiunea cehă. Porunca Nr. 1658 dela 14 Mai a. c. a comandei armatei a treia italiene, ne dă dovadă despre propagandă ce se face în scopul de a slăbi legăturile armatei austro-ungare.

Se face propagandă cu minciuna, că în Boemia sânt la ordinea zilei răzcoalele.

Se află elemente ușor crezătoare. Ba s'au aflat unii cari au făcut dușmanului servicii de șpionaj. Amintim numai două cazuri: Pușcașul Rudolf *Paprskár* în 5 Iunie 1918 lângă Villo lacur s'a aruncat de pe mal în râul Piava și cu pericolul vieții a trecut la inamic, căruia i-a împărtășit date însemnate cu privire la scopul atacului nostru.

Apoi ne-a trădat dispozițiile luate în scopul trecerii peste râul Piava.

Dintr'un comunicat italian se vede, că și sublocotenentul *Stiny* a luat parte la trădare. Acesta a trecut la italieni în apropiere de Norenta. Comunicatul italian descrie așa pe numitul sublocotenent; «Acest sublocotenent este un tânăr cel, foarte inteligent, naționalist înflăcărat și austrojob îndârjit. Mărturisirile lui au caracterul deplinei încredere. Înainte de desertarea sa, anume adunase știri spre a ni le comunica. Datele lui inspiră încredere. *Stiny*, care e și specialist, a adunat tot felul de date folositoare cu multă îngrijire și cu sistemă».

Pe lângă aceasta *Stiny* a informat pe italieni și despre situația noastră de după front.

Despre aceasta au dus cu ei știrile cele mai mincinoase, așa cum numai oameni fără caracter pot să facă.

Toți aceștia și-au uitat de jurământul făcut patriei, împăratului și regelui, au dat uitării pe camerazii lor dela front și pe cei din captivitate italiană, cari acum vor rămânea acolo și mai multă vreme.

Istoria încreștează cu scârbă numele astorfel de trădători.

Monarhie constituțională în Rusia. Generalul *Cornilov*, șeful trupelor contrarevoluționare a declarat unui corespondent al revistei *Illustration* următoarele:

Problema Rusiei mari este mai ales o problemă militară. Convingerea sa, a lui *Cornilov*, care de altfel are sentimente republicane, este că poporul rus nu este copt pentru forma de stăpânire republicană. Voim, ca Rusia să primească forma de monarhie constituțională, ear domnitorul să fie ales prin votul liber al constituantei rusești. Grija noastră principală este să organizăm o nouă armată, care să restabilească ordinea. Puterea bolșevikiană scade zilnic. Trupele mele sânt tot mai sprijinite. În April aveam numai opt mii de oameni; astăzi am patru regimente de cavalerie și trei de infanterie. În considerare, că voim să ținem atingerea cu înțelegerea, am hotărât să ne alăturăm la trupele cehes. Sper, că trupele rusești de sub conducerea mea vor intra cu triumf în centrul Rusiei.

O revistă din Austria împotriva Ungariei

Deputatul din camera ungară *Ioan Richter* a interpellat în ședința din 24 I. c. guvernul în chestiunea revistei vieneze *Danzers Armezeitung*, sprijinită de ministru de război:

Revista aceasta mititară, zice interpellatorul, a publicat un articol despre pacea cu România și zice că prin încheierea acestei păci s'a ales cu folos nu monarhia, ci

numai Ungaria, și că zece milioane de maghiari au ieșit biruitori asupra celor zece milioane de români. Articolul aduce laude românilor din monarhie și soldaților ieșiți din acest popor, zicând că românii noștri s'au dovedit oameni vrednici, harnici, capabili de cultură și demni de încredere; românii din Austria au dat statului funcționari excelenți; cei din Ungaria asemenea nu sânt mai pe jos. Regimentele, care se întregesc din români, sânt cele mai vechi și mai vestite din armata austro-ungară. Ungaria — zice *Danzers Armezeitung*, — ține că România este rivala ei în producțiile agrare, și de aceea nici nu voiește prietenia poporului român, ci o respinge.

Deputatul *Richter* nu tăgăduiește, că există în Ungaria concetățeni români devotați patriei; dar să nu se uite — zice vorbitorul — că la începutul războiului au fugit mulți (?) români în România și au așătat poporul de acolo în contra monarhiei austro-ungare. Învinuiește apoi pe cei dela numita revistă, că agită pe românii din regat să respingă pacea dela București și să nu susțină actualul guvern român.

Întrebă în sfârșit de ministrul prezident dacă are cunoștință de cele publicate în *Danzers Armezeitung* (Nr. 186—7), care ating reputația statului ungar și așăță la ură de rasă? Este dispus a lua măsuri ca ministerul de război să retragă sprijinul revistei acesteia și să oprească intrarea ei în Ungaria și trimiterea exemplarelor pe la fronturi?

Ministrul prezident *Wekerle*, după ce se declară de aceeaș părere cu interpellatorul, pune în vedere că va lua măsuri în consecvență.

Știrile războiului

Comunicatul oficial din 29 Iulie: Pe frontul *Italian*: Luptă de tunuri și de infanterie.

În Albania activitate înțetită dușmană. Pozițiile noastre dela *Semeni* au fost atacate de cincis ori. Totdeauna au fost respinse.

Pe frontul *apusean*: În zorii zilei de 27 Iulie am evacuat după plan teritorul dintre *Ourcq* și *Avre*, fără ca dușmanul să observe mișcarea noastră. Atacurile dușmane, franceze și americane, în pozițiile noastre nouă, le-am respins.

Comunicatul oficial din 30 Iulie: Pe frontul *italian* luptă de artilerie.

Atacuri dușmane puternice în Albania le-am respins.

Pe frontul *apusean*: Francezi, englezi și americani, cu forțe însemnate, au atacat liniile noastre la nord de *Ourcq* și pozițiile dela nordost de *Reims*. Cu mari pierderi pentru dăștii i-am respins. N'au reușit nici atacurile lor pe alte puncte ale frontului.

Pentru orfelinat

Dela ultima publicare până azi au mai intrat la cassa arhidiecezană:

1. «Iulia», institut de credit Alba-Iulia	1000 K
2. «Coroana», institut de credit, Bistrița	200 „
3. <i>Aciliu</i> , comuna bisericească	100 „
4. <i>Criștior</i> , rezultatul unei petreceri	440 „

Ce cu totul altfel a fost ea acum șase ani, când el mai avuse speranță și visuri!...

Anton suspină adânc.

Rămase câțva timp așa uitat, cu pieptul proptit pe lopată, cu ochii rătăciți în vag.

Dar supraveghetorul care îl observă, se apropie de el.

— Auzi, cumetre, îi zise batjocoritor, aci nu prea merge cu tragerea pe sfoară. Dacă îți vine greu treaba, lasă-te de eal! Să vii mâne să-ți plătesc zilele făcute, și cu Dumnezeu!

Anton voi să răspundă ceva, dar nu zise nimic, lăsă lopata și plecă numai decăt.

— Așa poamă! murmură supraveghetorul, care se pare că totuș simțea ceva remușcare văzându-l cum se duce șovăind.

Ei, dar ce să le faci leneșilor, dacă nu vor să lucreze!

Anton o porni pe stradă. Unde? Nici el nu știa.

Cu ochii în pământ, fără să se uite, fără să se gândească la ceva, mergea înainte.

Deodată îl podidi iar tusa.

Se târă cu greutate până la cârciuma cea mai apropiată.

Scotoți buzunarul și găsi două patace în el.

Cerū un rachiū, care îi potoli tusa. Ce bun el Cum încălzește!

Mai cerū unul. Îți dă putere!

Lumea nu mai e așa de urată, nici oamenii așa de răi!

Numai el e un mizerabil! Un om de nimic.

Începu să rătă cu hohot la reflecția aceasta.

Și mai cerū un rachiū.

Târziu, cu capul amețit, se ridică de pe scaun și ieși afară.

Nu era obișnuit cu rachiul. Picioarele îi erau grele și abia le târă după dânsul.

Gândurile se perindau sălbatic în creierul lui...

Începu din nou să rătă. Ce mulțumit era! Da, da, băutura e bună!

Păcat că n'avea bani mai mulți, că ar fi băut, mult, mult de tot.

Trecu înainte împletecindu-se. Nici nu mai știa unde ajunge. În camera lui, unde obișnuia să doarmă, era tot așa de frig ca afară.

De ce să se ducă acasă? Nu-l aștepta

nimeni, doar urâtul. Era mai bine așa pe drumuri.

Dar picioarele deveniră tot mai grele. Nu se mai putea ține pe ele. O sfârșeală grozavă îl toropi.

Se așeză într'un colț întunecos, într'un ungher de casă. Îș puse capul pe o piatră și închise ochii... Și o simțire dulce îl cuprinsese.

Se văzu earăș în căsuța umbrită de viță, în chioșcul din grădină...

Era primăvară, cald și soare, bucurie... El era tinăr și plin de viață...

Lângă el stătea Lisaveta. Lisaveta lui, și-i făcea semne de chemare.

— Da, Lisaveto, draga mea, vin, vin.. la tine . . . cu tine! murmură în somn.

Apoi se făcu tăcere.

Fulgii de zăpadă cădeau de sus tot mai mari, tot mai deși, și acoperiră totul cu lînțoliul lor frumos și alb.

În ziua următoare apărū în ziare un anunț polițienesc de un laconism crud:

«Un lucrător necunoscut a fost găsit azi deminează mort de îngheț într'un colț de stradă, în ungherul unei case».

5. Vaideiu, comuna politică	100 K
6. Biserica din Galeș (Săliște)	150 „
7. Dela parohul George Rain din Nădășdia inferioară, colectă dela popor	124 „
8. Ioan Topârcean, Sibiel	40 „
9. I. Isac, capelan, Topârcea	25 „
10. I. Bodea, paroh, Negri-lești colectă dela popor	188 „
11. Zaharie Frandez, inv. Hodac	20 „
12. P. Roșca, capelan, Măgură	10 „
Suma 2347 K	

Toate sumele s'au cvitat cu mulțumită.

Cassa arhidiecezană.

Din Bucovina

Aducerea Moaștelor sf. Ioan cel Nou

În toamna anului 1914 dușmanul ocupase partea de nord a Bucovinei și se pregătea să calce întreaga țară. Atunci era amenințată și Suceava, în care se adăpostesc moaștele sf. marelui Martir *Ioan cel Nou, Patronul Țării*. Fericitul întru pomenirea împărat *Francisc Iosif I*, dădu imediat poruncă, ca moaștele sf. Ioan să fie transportate la Viena — capitala monarhiei — spre a le feri de jaf și de pângărire.

Se'mplinesc patru ani, de când aceste moaște se odihnesc în capela română ortodoxă din capitala monarhiei. Cu ajutorul bunului Dumnezeu și prin vitejia nefretcută a ostașilor noștri bravi, a fost curățit pământul scump al Bucovinei de năvala muscălească și s'a sălășluit pacea pe frontul de ost, cel mult încercat.

Înimile creștinilor dreptmăritori saltă în bucurie la vestea ce ne vine, că în curând vor fi readuse earăș în țară, la porunca împăratului *Carol I*, moaștele marelui Martir *Ioan cel Nou* și vor fi așezate earăș în mareașă biserică a vechii mitropolii. Ca prinos de recunoștință și mulțămire pentru multele binefaceri hărăzite țării și locuitorilor ei de marele Martir *Ioan* totdeauna și mai ales în aceste vremuri de restriște, va fi de interes să ne aducem aminte de evenimentele însemnate din timpul aducerii moaștelor sfinte din Cetatea Albă la Suceava, apoi despre mutarea lor la *Zolcva*, și în urmă despre readucerea lor din *Zolcva* la Suceava sub fericitul și neuitat împărat *Iosif II*. Facem această dare de samă ca să ne fie pildă, în ce mod și cu ce pompă sântem datorii să întimpinăm și de astădată scumpele moaște în anul mântuirii 1918.

Moaștele sf. Martir *Ioan*, care a trăit și a murit moarte de Martir pentru credința și legea lui *Hristos* în veacul al 14-lea în cetatea Albă (*Ackerman*) au petrecut 70 de ani în acest oraș. Fericitul domnitor al Moldovei *Alexandru cel Bun* care a domnit dela 1401—1433, auzind de moaștele sf. *Ioan cel Nou* și de felurile minuni ce le făcea și pătruns de dorința de a avea aceste sfinte moaște în capitala sa la Suceava, la îndemnul arhiepiscopului *Iosif* și al divanului domnesc, trimise pe un boer cu oaste la Cetatea Albă, ca să ridice din biserică de acolo moaștele sfântului și să le aducă la Suceava. Boerul implini cu cinste porunca domnească și aduse moaștele cu mare pompă la Suceava.

Alexandru cel Bun, când primi vestea că procesiunea cu sf. moaște se apropie de Iași, ieși într'un timp în întâmpinarea Sfântului cu Doamna sa *Ana*, cu mitropolitul *Iosif*, cu arhieriei, boerii și cu întreg poporul până la *Poiana Vlădichii* din jos de Iași. Când se apropiară cei patru călugări, cari duceau racla cu moaștele Sfântului, evlaviosul domnitor îngenunchiă lângă raclă, cuprins mult pătimitorul corp, atinse ochii și buzele sale de mânele sfântului, vărsă lacrimi de bucurie și apoi îl declară păzitor scutitor al statului și al domniei sale. Moaștele fură aduse la Suceava și așezate cu cinste în sfânta biserică a Mitropoliei, în biserică *Mirăuților*. Aici stătură sf. moaște mai mulți ani. Mutându-se mai târziu scaunul domniei la Iași, fu mutat într'acolo și scaunul mitropoliei. Vremile de pe atunci erau foarte grele și neliniștite, iar stăpânii țării, atât mirenii cât și clericii, temându-se că neamurile păgâne vor prăda moaștele sf. *Ioan*, le duseră la Iași și le așezară în biserică sfintei mitropolii.

În anul al doilea al domniei voevodului *Constantin Cantemir* (1687) craiul leșesc *Ioan Sobieschi* intră cu oștile sale în Moldova, ajunse la Iași și pradă bisericile. Înțeleptul mitropolit de pe atunci *Dositei* temându-se că păgânii vor robi țara și vor pradă și moaștele sf. *Ioan*, se încrezu craiului polon *Ioan Sobieschi*.

El luă moaștele Sfântului, odoarele sf. mitropolii și hrisoavele moșilor și se duse împreună cu oastea polonă în țara leșească la târgul Stryi. Aici petrecură mitropolitul Dositei și moaștele Sfântului 4 ani. La anul 1691 regele Sobieschi porunci ca moaștele sfântului să fie așezate acolo într-o biserică zidită de el. Aici stătură moaștele până în 30 Iunie 1783.

Fericitul împărat al Austriei Iosif II trecu la 4 Iunie 1783 pela marginea Cordunului, ca să vadă hotarul Bucovinei și ajunsese prin satul Bosanci la Suceava. Intrând în biserica vechei mitropolii, văzu în partea ei dreaptă un loc deșert în chip de capeliță. Împăratul Iosif II întrebă pe Dositei Kerescul, episcopul Rădăușului, ce loc e acesta și episcopul îi răspunse, că acolo s'au odihnit odinioară moaștele sf. Ioan cel nou care se află în Zolkiew. Dositei, boierii și poporul rugară pe bunul împărat să dispună aducerea moaștelor Sfântului și așezarea lor în biserica din Suceava. Împăratul Iosif II, înduioșat de rugămintea episcopului și a poporului, dădu ordin să le aducă iarăși și să le așeze la locul lor. Episcopul Dositei trimise deci pe loasaf egumenul mănăstirii Putna și pe arhimandritul Meletie dimpreună cu alți preoți la Zolkiew, ca să aducă moaștele iarăși în țară.

Sfintele moaște fură aduse cu mare paradă la Suceava. La părăul Colacin care formează frontiera între Galiția și Bucovina, ieșiră întru întimpinarea sf. moaște administratorul Bucovinei, generalul Enzenberg, apoi o mulțime de boieri și norod împreună cu preoți și călugări în frunte cu episcopul Dositei.

Când alaiul cu moaștele ajunse la părăul Colacin, sicriul fu ridicat de preoți pe umere și fu trecut cu mare cinste și evlavie pe teritorul Bucovinei, unde se săvârși litia cea mare și se descărcară 60 de tunuri.

Sicriul cu sf. moaște, încunjurat de de multe numeroase de popor și asistat de 200 preoți în frunte cu episcopul Dositei, fu ridicat într-o caretă nouă la care erau înhamăți șase cai albi ca spuma laptelui. Convoiul imponent în care se aflau și o mulțime de ostași cari trămbășau din goarne, se puse în mișcare și ajunse în ziua sf. apostoli Petru și Pavel la Cernăuț. Sf. moaște fură așezate aici în biserica sf. Treimi, unde rămaseră până în 8 Septembrie 1873.

În aceasta zi moaștele sf. Ioan fură ridicate din biserica sf. Treimi din Cernăuț și transportate cu mare cinste și alai la orașul Suceava.

Ele fură așezate mai întâi în biserica Adormirii Maicii Domnului din Ițcanii vechi, unde stătură 5 zile adevă până la ziua înălțării cinstei și de viață făcătoarei Cruci. În ziua de (25 Septembrie 1873) se adună o mare mulțime de Români ortodoxi din Bucovina și Moldova la Suceava, ca să fie de față la strămutarea moaștelor sf. Ioan din biserica Adormirii Maicii Domnului în biserica vechei mitropolii.

Strămutarea moaștelor se făcu cu cinstea cuvenită și cu mare pompă de către episcopul Dositei Herescul asistat de un număr mare de preoți și arhierii.

Peste câteva zile moaștele sf. Ioan vor fi așezate de nou în vechea mitropolie din Suceava.

Să ne pregătim deci adevărat creștinește pentru primirea demnă a acestui scump Martir, să luăm în aceasta privință pilda dela vrednicii noștri înaintași, dela voevodul Alexandru cel Bun și episcopul Dositei și să peregrinăm cu mic cu mare la acest focar al creștinătății, aducând prinosul nostru de închinare și mulțumită lui Dumnezeu și sf. marelui Martir Ioan, care ne-au învrednicit să vedem și această zi măreață și de bucurie pentru tot sufletul creștinesc.

(V. N.)

Preotul A. T.

Anunț

Pentru primirea în Internatul Vancean de fetițe pe anul școlar 1918/19 s'au stabilit următoarele condiții:

1. Pentru o elevă sânt a se plăti ca taxă de întreținere 1200 cor. (una mie două sute coroane) în 2 rate anticipative, iar pentru spălătul rufelor trei kilograme de săpun.

Separat are să plătească didactul de 78 cor. pentru clasele civile.

2. La intrarea în Internat fiecare elevă are să fie provăzută cu: 1 carte de rugăciuni, 3 haine simple și 1 din stofă vânăță de lână, care va servi de uniformă, 2 șurțe colorate, 2 șurțe de clot negru făcute cu mâneci, 1 năframă mare călduroasă, 2 năfrâmi mici, 1 jachetă de toamnă și primăvară, 1 palton de iarnă, 2—3 părechi de încălțăminte, 8 părechi de ciorapi, 12

batiste, câte 5—6 bucăți albituri de corp, 4 ștergare, 4 servete, 1 păhar și tacâm, 4 ștergătoare de lighian, 1 lighian, 1 ținătoare de săpun, 1 ulcea de tinichea, pepteni, perie de dinți și încălțăminte, 1 saltea de paie (străjac), 1 țol, 2 fețe de pat, 1 plapomă și 2 fețe de plapomă, 1 perini și 4 fețe de perină. — Toate vesmintele și abiturile să fie simple și marcate cu numele întreg al elevei.

3. Fiind aprovizionarea cu articole de consum atât de grea în împrejurările actuale, părinții au să aducă naturale în preț de 200 cor. socotite în prețul lor maximal. Felul naturalelor se va stabili în acordul încheiat cu direcțiunea internatului.

4. Pentru suma plătită fiecare elevă va primi:

a) locuință, b) mâncare, c) spălat, luminat și încălzit.

Numai acelor eleve se rezervă loc, ai căror părinți se vor declara în scris că primesc toate condițiile sus amintite.

Rugările trebuie să intre la Preavenatul Consistor Arhiepiscopesc până la 15 August 1918, provăzute cu:

a. Testimoniul școlar din clasa premergătoare.

b. Carte de botez.

c. Atestat medical despre sănătatea elevei și Certificat de revaccinare.

Blaj, la 23 Iulie 1918.

Direcțiunea
Internatului Vancean de fetițe.

Știrile zilei

Numărul cel mai apropiat al ziarului nostru apare, în urma sărbătorii Sf. Proroc Ilie, Marți în 24 Iulie (6 August) la ora obișnuită.

Și la Oradea-mare. Maiestatele Lor vor vizita la toamnă câteva orașe din țară, între care va fi și Oradea mare. Se vor organiza, cu această ocazie, mari festivități care vor dura două zile. Se planuește un conduct istoric și o petrecere populară împreună cu o nuntă țărănească. Profitul bănesc al festivităților se va întrebuița în scopuri de binefacere. Atât orașul, cât și comitatul Bihorului desfășoară o vie lucrare în interesul succesului acestor serbări.

Albumul de război al regimentului de inf. ces. și reg. Nr. 50. Am anunțat onoratalului public, că regimentul de inf. nr. 50 edă sub titlul de sus o carte în memoria faptelor neperitoare ale ofițerilor și feciorilor săi.

Ca lucrarea noastră să corespundă tuturor cerințelor, pe calea aceasta rugăm prietenii, cunoscuții și rudele celor din regiment, să binevoiescă a pune la dispoziția redacțiunii albumului de război (Schriftleitung des Kriegsalbums des, I. R. 50. Palanka, in Serbien.) toate fotografiile, notițele, jurnalele și alte date referitoare la regiment și aflătoare în posesiunea lor. Deosebit preț atribuiam datelor și fotografiilor acelor aparținători ai regimentului, cari au căzut, sau dispărut în război, ori au devenit invalizi, și au fost liberați în cursul războiului de serviciul militar.

Jurnalele și notițele, după decopiere, fotografiile după reproducțiune, le vom restitui intacte proprietarilor. Redacția albumului.

Semnări la împrumutul de război. S'au semnat la institutul Albina din Sibiu, pentru al 8-lea împrumut ungar de război, în sumă rotundă un milion o sută de mii de coroane.

În stare d'a face toate! Cât de puțin își alege armele onorata înțelegere, numită și Antantă, întru a-și combate dușmanii, iese de nou la iveală din cele ce publică ziarul *Aradi Közlöny*, din scrisul dlui Rudolf Hamsa, care a sosit din captivitatea Rusiei. Acolo, în lagărul prizonierilor, — scrie numitul domn, — s'a răspândit o broșură a mitropolitului Mangra «care îndeamnă pe românii din Ungaria să se unească cu trupele din România, ear soldații căzuți în prinoare rusească sânt rugați să se lupte alături de trupele înțelegerii împotriva puterilor centrale.»

Ci că așa se spune în «broșura» amintită, tipărită probabil pe la Iași.

Eată un nou caz de-a amăgi lumea prin mijloace infame, făcându-se ne mai pomenit abuz de numele mitropolitului nostru.

Arhierii ruși din Basarabia. Atât episcopul rus Anastasie din Chișineu, cât și arhierii ruși dela Akerman și Izmail și-au dat demisiunea din slujbele lor. În locurile lor vor fi introduși episcopi români.

Promovare. În 7/20 Iulie 1918 la ora 12 $\frac{1}{2}$ p. m. a fost promovat la gradul de Doctor în medicina universală în aula universității germane c. r. Karl Ferdinand din Praga dl Dr. Teol. *Virgil Cioban* c. și r. preot. milit. sup.

Unde o familia fostului țar. Din Berlin se anunță: Guvernul rusesc desminte știrea, că țareviciul s'ar găsi la Tobolsk în mâinile trupelor cehe. La orice întrebare, privitoare la locul unde se află acum țarevna și fiul său, guvernul nu dă nici un răspuns lămurit.

Fostul țar nu și-a putut lua rămas bun dela soția sa. *Kölnische Volkszeitung* are informația, că fostul țar a fost omorât cu aprobarea guvernului central rusesc, după ce s'a dat de urma unei conjurații, care a avut de scop să reintroneze pe țar. Trei soldați ai gardei roșii l-au dus la locul executării în automobil. Cererea de a se putea întâlni cu țarevna, nu i s'a împlinit. Nu i s'a permis nici să lase ceva declarație în scris. Guvernul din Moscova a aprobat ulterior sentința de moarte.

Părăstas în Londra pentru fostul țar. Se anunță din Rotterdam, că în capela rusească din Londra s'a oficiat în 25 Iulie a. c. părăstas pentru odihna sufletului fostului țar Nicolae al II-lea. Capela era plină de public, îmbrăcat în doliu adânc. Au fost de față regele și regina Angliei, prințul de Connaught și alți membri ai familiei regale. Au participat aproape toți membrii coloniei rusești din Londra și deputațiunea regimentului al doilea de dragoni, care poartă numele țarului.

Administrația în Basarabia. Cu privire la administrarea Basarabiei s'au luat următoarele măsuri: Toți funcționarii rămân în oficiile lor, dacă pun jurământ pe constituție. Celor ce nu știu românește li se acordă un timp oare care pentru a învăța. Limba oficială a judecătorilor este cea română și rusă. Sentințele se aduc în numele regelui.

Naționaliști din India salută pe noul sultan. Comisiunea centrală europeană a naționaliștilor din India a felicitat telegrafic pe sultanul Mehmed al VI-lea din prilejul suirii sale pe tron. Poporația Indiei privește cu încredere spre marea împărăție otomană, dela care așteaptă liberarea.

Ajutorarea micilor industriași. Ministrul de comerț a făcut consiliului de miniștri o propunere cu privire la ajutorarea industriașilor mici, cari se întorc din război. Aproape 50 mii de industriași mici și-au închis atelierele din cauza războiului. Acum se pregătește un proiect de lege, ca toți aceștia să capete împrumut dela stat, unelte și material brut, pentru a-și putea începe earăș lucrul. Fiecare industriaș va primi un împrumut de câteva mii de coroane.

Albumul de război al regimentului Nr. 35 de artilerie grea de câmp. Ofițerii și soldații regimentului Nr. 35 de artilerie grea de câmp, după exemplul altor regimente au înființat un fond pentru văduve, orfani și invalizi. Fondul e menit să ajute pe cei lipsiți în cazul când ajutorul statului ar veni prea târziu. În acest scop se va publica și un album, al cărui venit curat se alătură la fondul orfanilor, văduvelor și al invalizilor.

Albumul va prezenta în cuvânt și chipuri vitejia soldaților dela acest regiment, care se recrutează din toate părțile Ardealului. Se cere ca toți ceice aparțin de prezent sau au aparținut regimentului, familiile și urmașii acestora, să-și dea concursul. Toți aceștia sânt rugați să trimită fotografii, schițe, despre eroii regimentului, despre răniți, dispăruți, morți, sau decorați, ca toți aceștia să fie eternizați în galeria vitejilor. Să se trimită toate acestea la adresa: «Schriftleitung des Kriegsalbums des k. u. k. Schwersen Feldartillerie-Regiments Nr. 35» în Săliște, comitatul Sibiu. Tot aici să se trimită și corespondențe de război, scrisori și episoade mai serioase scrise de soldați ai regimentului, fără considerare la forma exterioară și la stilizare.

Prețul unui album este 30 coroane, în ediție populară; ediție de lux 40 coroane, iar pentru cele dintâi 200 exemplare numerizate de comandantul regimentului, câte 200 coroane.

Opreliștea emigrării. Guvernul ungar în anul prim al războiului a interzis emigrarea persoanelor de gen bărbătesc obligate la arme. Monitorul oficial în numărul din 28 Iulie c. publică o nouă ordonanță a guvernului prin care valoarea dispoziției amintite se prelungește cu un an.

Zile fără carne. Un consiliu ministerial sub prezidenția prim-ministrului Wekerle, a hotărât introducerea mai multor zile fără carne. Începând cu 1 August, zilele de Marți și Vineri vor fi earăș zile fără carne.

Anunț. Primim dela magistratul sibian: Plătirea ajutoarelor de război pe luna Iulie August pentru familiile celor duși în război se face în sala magistratului în 2, 3 și 5 August n. a. c.

Plătirile se fac în:

2 August a. m. ora 8—12,	numerele 1—500
„ p. m. „ 3—5	„ 501—700
3 „ a. m. „ 8—12	„ 701—1200
„ d. m. „ 3—5	„ 1201—1400
5 „ a. m. „ 8—12	„ 1401—1900

Proprietarii de casă sânt rugați să avizeze despre acestea pe chiriașii interesați.

Cu prilejul unei alegeri de paroh. Părintele Valeriu Căndea și soția sa Reghina n. Moșuț, cu prilejul alegerii sale de paroh al comunei bisericicești *Galpuia* (prot. Unguraș) a binevoit a dărui 5 cor. la «Fondul jubilar Nicolae Cristea pentru monumentele bărbaților binemeritați pentru cauzele meseriașilor». Pentru primos exprimă sincere mulțumite: Vic. Tordășianu, prezidentul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Economie. Pe tot teritoriul României ca și la noi, au fost zilele acestea ploie dese, ceea ce ajută mult la creșterea cucuruzului. Secerișul s'a început în cele mai multe locuri.

Teatru cinematograf. *Apollo*, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Joi și Vineri, în 1 și 2 August: *Cavalerul inimii*, comedie în 3 acte, în primul rol cu Valdemar Psylander.

Sâmbătă și Duminecă, în 3 și 4 August: *Izvoarele de petrol*, mare piesă.

La fiecare din reprezentații se dau frumoase suplimente de vederi în natură și scene umoristice.

Începutul la: 7 și 9 ore seara.

Nr. 7659 Bis. 1918.

CONCURS

Cu finea anului școlar 1917/18, au devenit vacante 3 stipendii de stat de câte 1000 coroane, destinate pentru calificațiunea superioară a absolvenților de cursul teologic din seminarul nostru arhidiecezan. Pentru conferirea acestor stipendii se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Cererile de concurs sânt a se înainta la Consistorul Arhidiecezan provăzute cu următoarele documente:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu de maturitate.
3. Absolutor teologic.
4. Declarația, că va studia disciplinele, ce i se vor indica de Consistor.

5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Sibiu, în 10/23 Iulie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Cărți și reviste

Carte pentru toți. A apărut Nr. 10-11, din 1 Iunie 1918, al publicației Carte pentru toți, și cuprinde *Povestiri din vremea războiului* și din alte vremi, de *Septimiu Popa*. Prețul 80 fil. Redacția și Administrația: Budapesta, VII. Ilkautca 36. — De vânzare și la Librăria arhidiecezană.

Frunzulițe din război. Versuri ardele-nesți. Adunate și alese de E. Hodoș. O broșură de frumoase cântece. Costă 20 fileri. A se cere dela *Librăria Arhidiecezană*.

Poșta redacției

D-lui I. B. în Bp. Primit. Mulțumiri. «Cântăreț pribeag a apărut în numărul 61.

D-lui A. C.S. în N. Republicabil.

Florin. S'au tipărit în numerele 67 și 76. Alte trei bucăți apar pe rând. Mulțumiri. Dar «Pro veritate» nu se poate.

Nr 231/918

(167) 1-3

Concurs

Devenind vacant postul de învățător la școala noastră confesională din Borgo-prund, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar fundamental 1200 cor., plătit în rate lunare anticipative din fondul școlastic precum și gradațiile personale după anii serviți la această școală.

2. Cortel în edificiul școlii; relut de lemn 50 cor., relut de grădină 20 cor.; iar pentru instruirea și conducerea corului de elevi și adulți se va da o remunerație separată corespunzătoare.

Reflecții la acest post își vor înainta cererile instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresb. gr. or. în Besztercze și li se dă voie a se prezenta și în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Invățământul este a se începe la 1 Septembrie a. c. st. v.

Bistrița, 10/23 Iulie 1918.

Oficiul protopresb. ortod. rom. în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregorin Pletosu, protopresb.

Nr. 458/918 protop.

(166) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului al II-lea de învățător din parohia Longodar (Dăișoara) prin aceasta se scrie concurs cu termen de 15 zile socotite de la prima publicare în foaia «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt: I. Salar fundamental conform legii 1200 cor. din cari 600 cor. de la popor, iar restul întregire de la stat; la caz că statul nu ar acorda întregirea, se va solvi salar întreg de la popor. II. Cvarțir în edificiul școlii, relut de grădină și 2 stânjini lemne aduși acasă.

Din ședința comitetului parohial, ținută în 29 Iunie 1918.

Ioan Blaga adm. paroh. Antone Mihailă not. comit. paroh.

Mie Iacobi ep. I-ii.

Am văzut!

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Cohalmului.

Cohalm, la 1/14 Iulie 1918.

Ieronim Buzea cond. ofic. protopresb.

Nr. 480/918

(169) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățăto-rești de la școlile elementare confesionale gr. or. române din comunele bisericesti mai jos înșirate din protopresbiteratul Ungurașului, se publică concurs cu termen de 20 de zile de la prima apariție în foaia «Telegraful Român».

1. Cubleșul român, cu salar anual de 1200 cor., din care 170 cor. de la popor prin repartițiune, iar restul de la stat, votat ca ajutor prin rezoluția de sub Nr. 78282/913, cvarțir în edificiul școlii și grădină de 1/4 de jugăr.

2. Dânc, cu salar anual de 1200 cor., din care 140 cor. de la popor prin repartițiune, 160 cor. din venitele cantonale, 300 cor. ajutor de la Preaveneratul Consistor arhidiecezan și restul de 70 cor. din ajutorul de la stat, care se va cere după alegerea învățătorului.

3. Jimborul mare, cu salar anual de 1200 cor., din care 450 cor. de la credincioșii din Jimborul mare, 150 cor. de la credincioșii din Chendremal și 600 cor. de la Preaveneratul consistor arhidiecezan. Alte adause de salar se vor cere de la stat, pentru cari însă credincioșii din amintitele parohii nu iau nici o responsabilitate, nici se obligă a le plăti. Invățătorului se dă cvarțir și dreptul de a folosi grădina școlii.

4. Tamașa, cu salar anual de 1200 cor., din care 300 cor. de la popor, iar restul ca ajutor de la stat, de care a beneficiat și fostul învățător, și astfel se va cere numai licvidarea pe baza documentelor învățătorului ales. Cvarțir în edificiul școlii și folosirea grădinii școlii.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și înainta cererile de concurs la oficiul protopresbiteral jos indicat în termenul deschis, având înainte de alegere a se prezenta în vreo Duminică

sau sârbătoare spre a se face cunoscuți poporului, a cânta în decursul serviciului divin și a-și arăta dexteritatea în tipicul bisericii, având învățătorii aleși—în parohiile Cubleșul român și Dânc a funcționa și ca cantori — iar în toate parohiile a conduce elevii la biserică în toate Duminicile și sărbătorile și a cânta cu ei la sf. liturgie.

Fizeș-Sânpetru, la 14/27 Iulie 1918.

Oficiul protopresbiteral gr. or. român al tractului Unguraș în conțelegere cu comitetele parohiale competente.

Pavel Roșca protopresb.

Nr. 165

3-3

Concurs

Pentru liferarea de:

- 1. Pâne de grâu.
2. Fâină de grâu.
3. Carne de vită.
4. Carne de vițel.
5. Carne de porc, și

6. Unsoare de porc, toate de prima calitate pentru alimentarea alor 120-200 elevi de la seminarul arhidiecezan teologic-pedagogic ortodox român, «Andreian» din Sibiu în anul școlar 1918/19.

Doritorii de a reflecta la careva din aceste poziții să-și înainteze ofertele în scris, provăzute cu timbru de 1 cor., în persoană la subsemnatul, până în 7/20 August inclusive, unde vor afla mai deaproape și condițiile speciale pentru încheierea contractului cum și eventual alte informații. Ofertele intrate după termen nu se vor lua în considerare.

Sibiu, la 10/23 Iulie 1918.

Aurel Popoviciu duhovnic, econ. sem.

D-TA ESTI ULTIMUL OM!

care nu știe, că pudra-Diana și crema-Diana sânt cele mai bune mijloace pentru îngrijirea pielii și a frumuseții.

Doză de probă 3- K
Doză mare . . 6- K

De vânzare pretutindeni!

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu

Frumoasa din Nor și alte povesti

E. Hodoș

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericesti pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an. Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul II: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale.

Tomul III: Aduș de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal 3 Coroane.

Licitație cu oferte

Se vor vinde, pe calea licitației cu oferte, următoarele obiecte:

- 1 dulap trumo, 1 clește, 2 abajururi (Lampenschirm) de porțelan, 2 automate de muzică, 1 cassă de fier, 5 bucăți table de firmă, cărți de legi germane folosite și 1 dulap de haine și de albituri.

Doritorii să-și înainteze ofertele până cel mai târziu în 14 August n. 1918 inclusiv la avocatul din Sibiu Dr. Aurel Gerasim, ca la curatorul masei concursuale „Berger & Weisz.” Tot acolo se pot afla condițiile amănunțite.

(168) 1-3

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto. Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

În editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu-Nagyszeben a apărut și se află de vânzare:

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfinților Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălțatului Împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă K 15-,- plus porto postal K 3-,- Legătură imitație de piele K 20-,- plus porto postal K 3-,-

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conducerea omului cu Dumnezeu.

Predici

Mihai Păcățian, protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului. Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

Vor apărea în curând și se primesc prenotări la următoarele

Noui compozițiuni muzicale de Zib. Brediceanu

- Hora (Re. ♩ major — Des dur) . . . . . Cor. 4-
Hora (La ♩ major — As dur) . . . . . „ 4-
Doine și cântece românești pe teme populare, caiet V. . . . . „ 10-
Jocuri românești pe teme populare, caiet V. . . . . „ 10-

Piese vechi, epuizate, au apărut în edițiuni noi.

Catalog trimite gratuit Librăria arhidiecezană Sibiu-Nagyszeben.

„Biblioteca meseriașilor români”

- au apărut:
Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul năsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60
Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca. —50
Nr. 3. Carol F. Pîau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voese a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barciuanu. —60
Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovină n'a învățat și umblă în insurat, sau Viadutul mamei. —40
Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale. —60

Se pot procura de la Librăria arhidiecezană, Sibiu.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :

Acaftistul

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni

cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Vasile, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al Românilor de religie greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

În această ediție augmentată, (469 pagini) se cuprind: Rugăciunile dimineții, de seară și pentru fiecare zi din săptămâna. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumezezești liturgice. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Cristos. Rugăciune înainte de ispovedanie și învățatură pentru ispovedanie. Rugăciunile sîntei cuminectării. Canonul sîntei cuminectării. Rugăciunile după sînta cuminectură. Rugăciunile către Dumnezeu Savaot. Rugăciunile către Domnul nostru Iisus Cristos. Rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Cristos. Canon de umilniță către Domnul nostru Iisus Cristos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțămăie către preasînta Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile către preasînta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sf. Nicolae. Rândniala Paraclisului preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Cînsiul paracis al preasfintei Născătoare de D-zeu. Canon de rugăciune către Iugerul păzitor al vieții omului. Canon de rugăciune, ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile-mese. Rugăciunea școlarului. Rugăciunea unui fiu sau a unei fiice pentru tatăl sau mama sa. Rugăciunea pentru protector sau binefăcător. Rugăciunea unui soț pentru soție și a unei soții pentru soțul său. Rugăciunea tatălui și a mamei pentru prănolii lor. Rugăciune la ziua aniversării numelui sau nașterii. Rugăciunea când cineva se află în nenorociri și suferinți. Rugăciune pentru vrăjmași. Rugăciune în timp de trăsnete, de furtună și de cutremure. Rugăciunea stăpânului de casă. Rugăciune pentru tot ce privește mîntuirea. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos. Rugăciune la sărbătoarea Bunei-vestiri. Rugăciune la sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului. Rugăciuni către: Iban-Prorocul, Sf. Nicolae, Sf. George, Sf. Dimitrie, Mucenița Ecaterina, Maica Paraschiva, Sf. Ana (maica Născătoarei de Dumnezeu), Sf. Mironosița și Maria Magdalena. Rugăciune pentru cei răposați. Rugăciune la ziua împăratului. Rugăciune la Nașterea Domnului. Rugăciune în fiecare post. Rugăciune la Invierea Domnului. Rugăciune la Rusali. Rugăciune la orice neputință. Rugăciune la vreme de foamete. Rugăciunea negustorului. Rugăciunea plugarului la sămănat. Rugăciunea lucrătorului de vii. Rugăciunea lucrătorilor la ocnă și băi de aur. Rugăciunea oierului. Rugăciunea călătorului. Sinaxar peste tot anul. Păscălia.

Se află în depozit spre vânzare la „Librăria Arhidiecezană”.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă 5 Coroane, plus porto postal recomandat 60 fileri. — Legătură imitație de piele 7 Coroane, plus porto postal recomandat 60 fileri.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.